

Lovforslag nr. L 72. Fremsat den 13. november 2003 af integrationsministeren (Bertel Haarder)

Forslag

til

Lov om ændring af integrationsloven

(Frivilliggørelse af integrationsrådene)

§ 1

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 28. april 2003 som ændret ved § 8 i lov nr. 417 af 10. juni 2003 og § 1 i lov nr. 425 af 10. juni 2003, foretages følgende ændring:

1. § 42, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan oprette et integrationsråd.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Det er regeringens vision for den offentlige sektor, at der skal være større valgfrihed for det enkelte menneske, regler og systemer skal forenkles og smidiggøres, og offentlige midler skal anvendes til at sikre størst mulig velfærd.

I forbindelse med tilbagemeldingen på regeringens frihedsbrev, som indenrigs- og sundhedsministeren udsendte til alle kommunalbestyrelser og amtsråd i januar 2002, udtrykte mange kommuner ønske om ændringer i kommunale nævn og råd med henblik på at give kommunerne større frihed til at bestemme, hvilke nævn og råd der skal nedsættes lokalt. Kommunerne udtrykte endvidere et ønske om, at der blev set på indberetninger og redegørelser fra kommunerne til staten.

Aftalerne mellem regeringen og Kommunernes Landsforening og regeringen og Amtsrådsforeningen om kommunernes økonomi for 2003 indeholdt bl.a. en lang række initiativer med henblik på at forenkle den kommunale administration og give kommunerne og amtskommunerne større frihed.

Som et led i regeringens aftale med de kommunale parter om kommunernes økonomi for 2003 blev der derfor i september 2002 nedsat et udvalg med henblik på at undersøge en række forhold vedrørende bl.a. råd og nævn på det kommunale område. Udvalget vedr. kommunale råd og nævn mv. bestod af repræsentanter fra Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, der var formand for udvalget, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Miljøministeriet, Skatteministeriet, Socialministeriet, Undervisningsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet samt fra Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Udvalget fik i kommissoriet bl.a. til opgave at foretage en kritisk vurdering af råd og nævn, der vedrører det kommunale opgaveområde. Udvalget skulle endvidere vurdere nødvendigheden af de eksisterende regler for kommunale indberetninger og redegørelser. Udvalget skulle på denne baggrund fremsætte anbefa-

linger til eventuelle ændringer i forhold til i dag. Udvalget fremkom i maj 2003 med en rapport vedr. kommunale råd og nævn mv., hvori udvalget bl.a. anbefaler, at de lovpligtige integrationsråd, amtsmusikudvalg, museumsråd, folkeoplysningsudvalg og de grønne råd gøres frivillige, samt at koordinationsudvalgenes årlige redegørelser og den kommunale sundhedsredegørelse afskaffes.

Det er i aftalerne mellem regeringen og de kommunale parter om kommunernes økonomi for 2004 anført, at regeringen vil søge Folketingets tilslutning til gennemførelsen af udvalgets anbefalinger i indværende folketingssamling.

Nærværende lovforslag om frivilliggørelse af integrationsrådene er fremsat med henblik på opfyldelsen af anbefalingen om frivilliggørelse af integrationsrådene fra Udvalget vedr. kommunale råd og nævn mv. Lovforslaget fremsættes samtidigt med fremsættelsen af lovforslag om frivilliggørelse af amtsmusikudvalgene, museumsrådene og folkeoplysningsudvalgene og lovforslag om afskaffelse af koordinationsudvalgenes årlige redegørelser og den kommunale sundhedsredegørelse. Udvalgets anbefalinger vedrørende de grønne råd vil indgå i forbindelse med miljøministerens kommende revision af naturbeskyttelsesloven i Folketingssamlingen 2003/2004.

2. Baggrunden for udvalgets anbefalinger om frivilliggørelse af visse kommunale råd og nævn

Det fremgår af rapporten fra Udvalget vedr. kommunale råd og nævn mv., at målsætningen om en enkel og overskuelig struktur er væsentlig for hele den offentlige administration, ikke blot den statslige, men også den kommunale. I kommunerne bygger forvaltningsstrukturen på kommunalbestyrelsen som kommunens øverste myndighed. Kommunalbestyrelsen er således kompetent til at træffe afgørelse i enhver sag, som vedrører kommunen, medmindre andet følger af lovgivningen. Der er ikke andre kommunale organer, som har kompetence til at efterprøve kommunalbestyrelsens beslutninger. Kommunalbestyrelsen kan frit delegere beslutningskompetence til økonomiudval-

get, et stående udvalg eller til den kommunale administration, medmindre andet følger af lovgivningen.

Kommunalbestyrelsen har en generel adgang til at nedsætte særlige udvalg, jf. den kommunale styrelseslovs § 17, stk. 4, der kan bestå af kommunalbestyrelsesmedlemmer og andre, herunder ansatte i den kommunale administration. Særlige udvalg kan enten have forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller et stående udvalg eller tillægges en beslutningskompetence inden for et bestemt, nærmere afgrænset område. Et særligt udvalg kan ikke tillægges almindelige administrerende funktioner.

Der er imidlertid afvigelser fra dette hovedprincip. Visse råd og nævn med selvstændig beslutningskompetence eller med rådgivende og vejledende funktioner er kommunalbestyrelsen pålagt at oprette i henhold til særlig hjemmel i sektorlovgivning.

Afvigelserne i sektorlovgivningen om en lovpligtig nedsættelse af råd og nævn tager ikke nødvendigvis højde for forskelle kommunerne imellem. Forskelle i eksempelvis kommunestørrelse og politiske prioriteringer taler tværtimod for en høj grad af fleksibilitet.

For så vidt angår de kommunale råd og nævn med administrative opgaver kan fleksibiliteten give kommunalbestyrelsen mulighed for at indrette kommunalforvaltningen således, at det administrative ressourceforbrug minimeres. De overordnede målsætninger taget i betragtning bør afvigelser fra dette hovedprincip derfor begrænses.

Udvalget vedr. kommunale råd og nævn mv. har samlet fundet det mest hensigtsmæssigt at lægge vægt på, at kommunalbestyrelsen så vidt muligt har frihed til at nedsætte kommunale råd og nævn med administrative opgaver og dermed indrette den kommunale forvaltning under hensyntagen til målsætningerne om enkelhed og effektivitet i opgaveløsningen (frivillighedsprincippet). Særlige hensyn til f.eks. organets uafhængighed, individets retssikkerhed og fremme af samarbejdet mellem kommuner og andre myndigheder kan dog i visse tilfælde tale for, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at nedsætte bestemte organer med administrative beføjelser.

Frivillighedsprincippet udelukker dog ikke, at det kan anbefales kommunerne at oprette bestemte råd og nævn. Ligeledes udelukker det heller ikke, at der for så vidt angår administrative råd og nævn udarbejdes bestemmelser om organernes medlems sammensætning, arbejdsrammer, sekretariatsbetjening mv., som kommunerne er forpligtede til at følge, såfremt kommunalbestyrelsen vælger at nedsætte organerne. Formålet med sådanne bestemmelser kan eksempelvis

være at sikre retssikkerheden. Bestemmelserne kan supplere den nødvendige lovhjemmel, som en overførsel af administrative beføjelser til et råd eller nævn forudsætter.

For så vidt angår kommunale råd og nævn med rådgivende opgaver taler målsætningen om en enkel, effektiv struktur og hovedprincippet om kommunalbestyrelsen som øverste myndighed for, at frihed i nedsættelsen af råd og nævn bør være udgangspunktet. Hovedprincippet om kommunalbestyrelsen som øverste myndighed i den kommunale styrelseslov betyder nemlig, at et repræsentativt sammensat organ valgt af den lokale befolkning skal foretage en afvejning og prioritering på tværs af sektorområder.

Det er derfor centralt, at kommunerne i deres opgaveløsning har få detaljebindinger i organisering og arbejdsprocesser, så der er mulighed for nytænkning og alternative løsninger.

Når der tidligere har været oprettet lovpligtige kommunale rådgivende organer, har begrundelserne bl.a. været et politisk ønske om at sikre bestemte gruppers interessevaretagelse eller at sikre implementeringen af en bestemt politik ved at skabe et organ, der sørger for løbende at følge udviklingen.

Efter udvalgets opfattelse bør det generelt tillægges stor vægt, at kommunalbestyrelsen som øverste myndighed selv kan afgøre, hvem der skal rådgive den, og hvilken rådgivning den har behov for. Udvalget har således som udgangspunkt fundet det mest hensigtsmæssigt, at det er frivilligt for kommunalbestyrelsen at nedsætte råd og nævn med rådgivende opgaver.

Med henblik på at sikre en reel kommunal frihed er det forekommet udvalget mest hensigtsmæssigt, at der som udgangspunkt ikke fastlægges formkrav til rådgivende organer, der frivilligt nedsættes af kommunalbestyrelsen. Dette er dog ikke i modstrid med, at et ministerium kan vælge at udforme en vejledning på området. En sådan vejledning kan give inspiration til og eksempler på opgaver, sammensætning, rammer, vilkår mv. i forbindelse med nedsættelse af rådgivende organer.

Udvalgets principielle overvejelser har tilsagt, at kommunalbestyrelsen og amtsrådet som hovedregel skal have frihed til at afgøre, hvilke råd og nævn der ønskes nedsat og i givet fald hvordan. Et sådant princip indebærer, at kommunerne har mulighed for at indrette administrationen efter, hvad der i den enkelte kommune vurderes at være mest hensigtsmæssigt og effektivt.

Udvalget har i rapporten fundet det vigtigt at understrege, at de opgaver, som råd og nævn med administrative opgaver aktuelt varetager, fortsat skal løses.

Frivillighedsprincippet indebærer alene, at det nu er kommunernes og amtskommunernes ansvar at træffe et valg med hensyn til opgaveløsningen.

Udvalget har overvejet en række konkrete kommunale råd og nævn. For visse råd og nævn kan der være særlige hensyn, der taler for at fravige hovedreglen om frivillighed. Især hensynet til at sikre samarbejde mellem forskellige myndigheder eller hensynet til borgernes retssikkerhed kan begrunde lovpligtighed. Udvalgets overvejelser er mundt ud i en anbefaling om, at integrationsrådene, amtsmusikudvalgene, museumsrådene, folkeoplysningsudvalgene og de grønne råd gøres frivillige.

3. Frivilliggørelse af integrationsrådene

Efter den nugældende bestemmelse i integrationslovens § 42, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen, hvor flere end 50 personer over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, oprette et integrationsråd i kommunen.

En kommunalbestyrelse kan endvidere på eget initiativ oprette et integrationsråd, uanset at der ikke foreligger en anmodning om oprettelse af et integrationsråd efter integrationslovens § 42, stk. 1.

Af rapporten "De kommunale integrationsråd" fra september 2001, fremgår, at der i januar 2001 var etableret 48 integrationsråd, hvoraf 36 opfyldte de krav, som integrationsloven stiller til et integrationsråd. Cirka halvdelen af integrationsrådene var blevet etableret på kommunens eget initiativ.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 42, stk. 1, ændres, således at pligten for en kommunalbestyrelse til at oprette et integrationsråd efter anmodning fra flere end 50 personer i kommunen ophæves, og at det i stedet overlades til den enkelte kommunalbestyrelses egen beslutning, om der skal oprettes et integrationsråd.

Med forslaget sikres, at kommunalbestyrelsen som øverste myndighed i kommunen selv kan beslutte, om der skal oprettes et integrationsråd, således at de integrationsråd, der oprettes, afspejler den enkelte kommunalbestyrelses ønsker og behov for rådgivning i forbindelse med kommunens varetagelse af integrationsindsatsen.

Ved at gøre oprettelsen af integrationsråd frivillig sikres kommunalbestyrelsens aktive tilslutning og dermed et positivt udgangspunkt for tilrettelæggelsen af dialogen og samarbejdet mellem den enkelte kommunalbestyrelse og det enkelte integrationsråd. Samtidig sikres mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at behovet for rådgivning tilgodeses på anden vis. Det er efter regeringens opfattelse en for-

del, at dialogen mellem den enkelte kommunalbestyrelse, repræsentanter for de etniske minoriteter og andre, der deltager i integrationsarbejdet, finder sted i de rammer, som i det lokale samfund skønnes mest hensigtsmæssige.

Forslaget skal altså på ingen måde ses som en opfordring til kommunalbestyrelsen om at nedtone dialogen, men tværtimod som en opfordring til at søge den optimale form for dialog.

Regeringen vil for sit vedkommende styrke dialogen med de etniske minoriteter ved at afholde kvartalsvise møder med Rådet for Etniske Minoriteter. Regeringen vil på den baggrund anbefale, at de enkelte borgmestre eller kommunalbestyrelser ligeledes afholder regelmæssige møder med integrationsrådene. Regeringen vil endvidere sørge for, at samarbejdet mellem integrationsrådene styrkes ved blandt andet at yde støtte til netværksdannelse mellem integrationsrådene og til temamøder. Endelig vil regeringen sørge for at styrke integrationsrådene ved at yde støtte til afholdelse af kurser for integrationsrådssekretærene.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser.

5. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne samt forholdet til EU-retten

Lovforslaget skønnes ikke at medføre erhvervsadministrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for borgerne. Endvidere har lovforslaget ikke miljømæssige konsekvenser. Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

6. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Amtsrådsforeningen i Danmark, Amnesty International, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Institut for Menneskerettigheder, Flygtningenævnet, Foreningen af Statsamtmand, Foreningen af Statsamtsjurister, Frederiksberg Kommune, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Mellempøkeligt Samvirke, POEM samt Rådet for Etniske Minoriteter.

7. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser / Mindreudgifter	Negative konsekvenser / Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at det beror på den enkelte kommunalbestyrelses egen beslutning, om der skal oprettes et integrationsråd i kommunen. Med forslaget sikres, at den enkelte kommunalbestyrelse selv har mulighed for at afgøre, om der skal oprettes et integrationsråd, og dermed afgøre, hvorledes dialogen med

og inddragelse af repræsentanter for de etniske minoriteter tilgodeses bedst muligt.

Hvis et integrationsråd ikke opfylder kravene i integrationslovens § 42, stk. 3-4, vil der ikke være mulighed for, at rådet kan vælge en repræsentant til repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter efter integrationslovens § 43, stk. 2.

Til § 2

De integrationsråd, som er nedsat i medfør af den hidtil gældende bestemmelse i § 42, stk. 1, fungerer i den indeværende kommunale valgperiode.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering:*

Integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 28. april 2003:

§ 42, stk. 1. I kommuner, hvor flere end 50 personer over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, skal kommunalbestyrelsen oprette et integrationsråd.

Lovforslaget:

§ 42, stk. 1, affattes som følge af lovforslagets § 1, nr. 1, således:

§ 42, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan oprette et integrationsråd.

Sidehenvisninger til Folketingstidende vedrørende behandlingen i Folketinget af de oprindelige love og senere relevante ændringslove.

Lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven)

Oprindelig lov

Lov nr. 474 af 1. juli 1998 (Lovforslag nr. L 60)

Skriftlig fremsættelse den 16. april 1998:	Folketingstidende 1997/1998, s. 1720
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 1997/1998, Tillæg A, s. 1650
1. behandling den 30. april 1998:	Folketingstidende 1997/1998, s. 977
Betænkning afgivet den 23. juni 1998:	Folketingstidende 1997/1998, Tillæg B, s. 628
2. behandling den 25. juni 1998:	Folketingstidende 1997/1998, s. 2420
Tillægsbetænkning den 25. juni 1998:	Folketingstidende 1997/1998, Tillæg B, s. 763
3. behandling den 26. juni 1998:	Folketingstidende 1997/1998, s. 2586
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1997/1998, Tillæg C, s. 511

Ændringslov

Lov nr. 57 af 25. januar 2000 (Lovforslag nr. L 148)

Skriftlig fremsættelse den 8. december 1999:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg A, s. 3957
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg A, s. 3927
1. behandling den 10. december 1999:	Folketingstidende 1999/2000, s. 2343
Betænkning afgivet den 13. januar 2000:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg B, s. 330
Ændringsforslag uden for betænkning:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg B, s. 338
2. behandling den 18. januar 2000:	Folketingstidende 1999/2000, s. 3230
3. behandling den 20. januar 2000:	Folketingstidende 1999/2000, s. 3340
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 1999/2000, Tillæg C, s. 334

Ændringslov

Lov nr. 1269 af 20. december 2000 (Lovforslag nr. L 90)

Skriftlig fremsættelse den 10. november 2000:	Folketingstidende 2000/2001, Tillæg A, s. 2259
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2000/2001, Tillæg A, s. 2244
1. behandling den 17. november 2000:	Folketingstidende 2000/2001, s. 1395
Betænkning afgivet den 7. december 2000:	Folketingstidende 2000/2001, Tillæg B, s. 493
2. behandling den 12. december 2000:	Folketingstidende 2000/2001, s. 2476
3. behandling den 15. december 2000:	Folketingstidende 2000/2001, s. 2803
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2000/2001, Tillæg C, s. 348

Ændringslov**Lov nr. 361 af 6. juni 2002 (Lovforslag nr. L 126)**

Skriftlig fremsættelse den 1. marts 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 4124
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 4092
1. behandling den 21. marts 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 3951
Betænkning afgivet den 17. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg B, s. 1358
2. behandling den 23. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 7088
Tillægsbetænkning afgivet den 29. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg B, s. 1649
Ændringsforslag uden for tillægsbetænkning:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg B, s. 1675
3. behandling den 31. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 7850
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg C, s. 668

Ændringslov**Lov nr. 363 af 6. juni 2002 (Lovforslag nr. L 85)**

Skriftlig fremsættelse den 7. februar 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 2562
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 2558
1. behandling den 26. februar 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 2554
Betænkning afgivet den 14. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg B, s. 1109
2. behandling den 17. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 6684
3. behandling den 30. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 7574
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg C, s. 612

Ændringslov**Lov nr. 364 af 6. juni 2002 (Lovforslag nr. L 150)**

Skriftlig fremsættelse den 28. februar 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 3782
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 3775
1. behandling den 21. marts 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 3931
Betænkning afgivet den 14. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg B, s. 1113
2. behandling den 17. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 6685
3. behandling den 30. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 7574
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg C, s. 613

Ændringslov**Lov nr. 438 af 10. juni 2002 (Lovforslag nr. L 161)**

Skriftlig fremsættelse den 13. marts 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 4262
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 4223
1. behandling den 21. marts 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 3970
Betænkning afgivet den 17. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg B, s. 1441
2. behandling den 28. maj 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 7427
3. behandling den 4. juni 2002:	Folketingstidende 2001/2002, s. 7917
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2001/2002, Tillæg C, s. 706

Ændringslov**Lov nr. 1043 af 17. december 2002 (Lovforslag nr. L 21)**

Skriftlig fremsættelse den 2. oktober 2002:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 368
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 314
1. behandling den 10. oktober 2002:	Folketingstidende 2002/2003, s. 315
Betænkning afgivet den 26. november 2002:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg B, s. 155
2. behandling den 3. december 2002:	Folketingstidende 2002/2003, s. 2268
3. behandling den 11. december 2002:	Folketingstidende 2002/2003, s. 2904
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg C, s. 146

Ændringslov**Lov nr. 60 af 29. januar 2003 (Lovforslag nr. L 23)**

Skriftlig fremsættelse den 2. oktober 2002:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 425
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 396
1. behandling den 10. oktober 2002:	Folketingstidende 2002/2003, s. 340
Betænkning afgivet den 9. januar 2003:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg B, s. 528
2. behandling den 21. januar 2003:	Folketingstidende 2002/2003, s. 3734
3. behandling den 23. januar 2003:	Folketingstidende 2002/2003, s. 3912
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg C, s. 237

Ændringslov**Lov nr. 425 af 10. juni 2003 (Lovforslag nr. L 174)**

Skriftlig fremsættelse den 12. marts 2003:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 4586
Lovforslag som fremsat:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg A, s. 4509
1. behandling den 19. marts 2003:	Folketingstidende 2002/2003, s. 6329
2. behandling den 27. maj 2003:	Folketingstidende 2002/2003, s. 10113
3. behandling den 4. juni 2003:	Folketingstidende 2002/2003, s. 10480
Lovforslag som vedtaget:	Folketingstidende 2002/2003, Tillæg C, s. 628

Til lovforslag nr. L 72. Skriftlig fremsættelse (13. november 2003)

Minister for Flygtninge, Indvandrere og Integration (Bertel Haarder):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven. (Frivilliggørelse af integrationsrådene).
(Lovforslag nr. L 72).

Efter den nuværende formulering af integrationslovens § 42, stk. 1, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at oprette et integrationsråd, når flere end 50 personer over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom.

Som et led i regeringens aftale med de kommunale parter om kommunernes økonomi for 2003 blev der i september 2002 nedsat et udvalg med henblik på at undersøge en række forhold vedrørende bl.a. råd og nævn på det kommunale område.

Udvalget fremkom i maj 2003 med en rapport vedr. kommunale råd og nævn mv., hvori udvalget blandt andet anbefaler, at de lovpligtige integrationsråd gøres frivillige.

Med lovforslaget om at integrationsrådene gøres frivillige sikres, at kommunalbestyrelsen som øverste myndighed i kommunen selv kan beslutte, om der skal oprettes et integrationsråd, således at de integrationsråd, der oprettes, afspejler den enkelte kommunalbestyrelses ønsker og behov for rådgivning i forbindelse med kommunens varetagelse af integrationsindsatsen.

Ved at frivilliggøre integrationsrådene sikres endvidere det bedst mulige udgangspunkt for tilrettelæggelsen af dialogen og samarbejdet mellem den enkelte kommunalbestyrelse og det enkelte integrationsråd.